

[Agerschou]

lignende forslag, konstatere et flertal for nogle initiativer på området, og det er faktisk den konstatering fra foråret 1984, der er baggrunden for, at forslaget i en let omarbejdet form er blevet genfremsat.

Jeg vil ikke gentage de mange gode grunde, der er til, at der bliver taget initiativer på dette område; mange af dem er også nævnt af de øvrige ordførere i dag.

Vi har valgt at formulere et forslag, som er forsigtigt. Det, vi foreslår, er blot at sikre tilstrækkelige ressourcer til en indsamling og systematisering af viden om samt afprøvning af ikke-autoriserede lægemidler, og at dette arbejde udføres i et forum, hvor ikke-autoriserede behandlere kan samarbejde med videnskabeligt uddannede behandlere. Det er faktisk alt, hvad vi foreslår, og vi mener egentlig ikke, at der er nogen særlig revolution i det, men vi er enige med kristeligt folkepartis ordfører i, at det er på tide, vi kommer nogle skridt fremad på dette område.

Så vidt jeg forstod, var indenrigsministeren enig i meget af den tankegang, der ligger bag vores forslag, bl.a. at det var vigtigt, at ikke-autoriserede behandlere kunne samarbejde med videnskabeligt uddannede behandlere, men samtidig glædede indenrigsministeren sig over, at dette samarbejde er i gang, og at der har været en stigning i det i løbet af det år, der er gået, siden vi sidst behandlede vores forslag.

Det er rigtigt, hvad indenrigsministeren har konstateret, og det synes vi er helt fint, men det er klart vores indtryk, at præcis de samme mennesker, som er gået i gang med et sådant arbejde, også ønsker dette lidt mere officielle forum, det lidt mere officielle organ, som vi lægger op til. Det hænger sammen med mange ting, og jeg vil blot nævne en enkelt, som hr. Steffensen også var inde på, nemlig at de alternative behandlere oplever en meget traditionsbunden modstand mod det, de arbejder med, i sundhedsstyrelsen, og det er i hvert fald, sådan som jeg har forstået det, en af baggrundene for, at man gerne vil etableres på et lidt mere officielt plan.

Men i øvrigt er jeg enig med indenrigsministeren i det, hun sagde om, at vi skulle passe på, at de uautoriserede helbredelsesmetoder ikke blev lige så autoriserede som dem, vi allerede har. Men indenrigsministeren skal også lægge mærke til, at vi lægger meget

blødt op i vores forslag. Vi er klar over den fare, og det er en fare, vi hele tiden skal være opmærksom på at undgå.

Men som sagt mener vi, det er vigtigt, at vi kommer nogle skridt fremad, og derfor er jeg glad for, at jeg endnu en gang kan konstatere en bred velvilje over for de tanker, der ligger bagved, og – tror jeg også nok – en vilje til, at vi kommer nogle skridt videre. Hvilke skridt det skal være, vil afhænge af udvalgsarbejdet, og jeg håber, at vi i denne omgang får et seriøst udvalgsarbejde, og at vi i denne folketingssamling ender med konkrete skridt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 95:

Forslag til folketingsbeslutning om revision af reglerne om huslejestøtte til kollegier.

Af Albrechtsen (VS) m.fl.
(Fremsat 8/2 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Bollmann):

Ved fremsættelsen sidste forår af det lovforslag, der indførte en helt ny huslejetilskudsordning, gjorde jeg nøje rede for baggrunden for den foreslåede ordning. Jeg fremhævede bl.a., at hensigten var inden for en uændret ramme på 20 mill. kr. at sikre for det første en større egeninteresse i at begrænse udgiftsstigninger, for det andet en bedre sammenhæng mellem lejens størrelse og det